

5 października 1929 r.

B411 47/60

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 10501.

Kl. 15 d 42.

Adrema Maschinenbauges. m. b. H.
(Berlin, Niemcy).

Konik do płyt drukarskich adresarek.

Zgłoszono 22 września 1928 r.

Udzielono 17 maja 1929 r.

Pierwszeństwo: 19 października 1927 r. (Niemcy).

Wynalazek niniejszy dotyczy konika do płyt drukarskich adresarek, dającego się zakładać w znany sposób do przewidzianych szczelin w brzegach płyt drukarskich. Konik składa się z dwóch połączonych ze sobą i skierowanych do siebie krawędziami płytek blaszanych. Dolna część jest węższa, niż górna, wystająca nad brzeg płyty drukarskiej.

Istota konika według wynalazku polega na tem, że między jego obu płytkami blaszanymi przewidziane są sprężyny lub ramiona sprężynujące, wystające za boczne brzegi dolnej części konika. Przy zakładaniu konika do szczeliny w brzegu płyty drukarskiej zostają sprężyny te wciśnięte do wnętrza konika, po założeniu zaś koni-

ka, rozprężając się wzdłuż boków dolnej części, zachodzą pod części płyty drukarskiej, graniczące ze szczeliną. W ten sposób zapewnione jest dzięki silnie zaciskającym się ramionom sprężyny niezawodne osadzenie konika na płycie drukarskiej.

Konik w myśl wynalazku może być również tak ukształtowany, że posiada część górną, sięgającą nad dwiema lub więcej szczelinami, wykonanymi w płycie drukarskiej. Przy takim wykonaniu konika odbywa się przytrzymywanie go na płycie drukarskiej zapomocą znajdującej się wewnątrz konika i założonej na dwóch czopach sprężyny z drutu, której oba końce wychodzą za oba zewnętrzne brzegi końcowych części dolnych.

Na rysunku uwidocznione są dwa przykłady wykonania koników w myśl wynalazku. Fig. 1 przedstawia oba przykłady wykonania konika w widoku z przodu w stanie założonym; fig. 2 — przekrój podłużny konika według pierwszego wykonania wzdłuż linii II—II na fig. 3; fig. 3 — przekrój wzdłuż linii III—III fig. 2; a fig. 4 — przekrój podłużny drugiego wykonania konika.

Uwidoczniony na fig. 1 konik, zaopatrzony np. w znak rejestracyjny *f* względnie znak rejestracyjny 2, posiada dolną część 5 o długości, odpowiadającej szczelinie 6, wykonanej w płycie drukarskiej 7 i część górną 8 o nieco większej długości, niż część dolna 5. Konik 8, 5 wykonany jest w zasadzie z blachy zgiętej w kształcie litery U o odpowiednio ukształtowanej powierzchni. Według uwidocznionego przykładu wykonania na fig. 3 konik składa się z dwóch na górnym końcu 9 połączonych ze sobą symetrycznych płytek z blachy. Wewnątrz konika znajduje się sprężyna 10, wykonana z drutu wygiętego w kształcie litery U i założonego na dwóch czopach 11, znajdujących się w pobliżu górnego brzegu 9 części 8 konika. Oba sprężynujące na zewnątrz końce drutu zaopatrzone są blisko dolnych końców w haczykowate wygięcia 12, wystające za boczne brzegi 13 dolnej części 5. Narożniki 14 dolnej części 5 są, jak to pokazano na rysunku, zaokrąglone celem ułatwienia zakładania konika do szczeliny 6. Dolna część 5 konika jest na swym dolnym brzegu 15 zamknięta w ten sposób, że dolny koniec jednej płytki blaszanej, jak to widać z fig. 3, założony jest za odpowiednio wygięty dolny koniec drugiej płytki blaszanej. Przez takie wykonanie zamknięcia płytek blaszanych, z których składa się konik, nie mogą się one rozchyłać, co utrudniałoby zakładanie konika.

Przy wkładaniu dolnej części 5 konika do szczeliny 6 płyty drukarskiej wciskają

się wystające haczykowate wygięcia 12 ramion sprężyny 10 do wewnątrz tak, że nie przeszkadzają przy wkładaniu konika. Gdy natomiast zakładanie konika w szczelinie 6 jest ukończone, wyskakują wygięcia 12, jak to widać na fig. 2, naprzód i zachodzą silnie zdołu za części płyty drukarskiej, graniczące ze szczeliną. W ten sposób konik 8, 5 jest osadzony mocno w płycie drukarskiej i zostaje zapomocą sprężyny 10 przyciągany stale swą częścią górną do płyty drukarskiej.

Przykład wykonania, uwidoczniony na fig. 4, różni się od opisanego powyżej tylko tem, że konik posiada górną część 8' dłuższą, niż szerokość dwóch szczelin 6 i dwie dolne części 5', które wchodzi każda osobno do jednej szczeliny 6. Obie części dolne 5' są również na swych dolnych brzegach 15' zamknięte; wewnątrz konika znajduje się również sprężyna 10', wgięta w kształcie litery U, która założona jest na dwóch czopach 11. Ramiona sprężyny zachodzą swymi wygięciami 12' za oba zewnętrzne brzegi skrajnych części dolnych 5' i dociskają w ten sposób mocno konik 8', 5' w danem położeniu do płyty drukarskiej.

Dzięki temu, że konik według obu wykonania składa się z dwóch tabliczek blachy, spojonych na górnym i dolnym brzegu, wytrzymałość jego jest bardzo duża.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Konik do płyt drukarskich adreserek, składający się z dwóch połączonych ze sobą wzdłuż powierzchni krawędzi płytek blaszanych i posiadający część dolną węższą niż część górną, która wystaje nad płytą drukarską, znamienny tem, że między obiema płytkami blaszanymi konika przewidziane są sprężyny (10) lub ramiona sprężynujące, wystające za boczne brzegi części dolnej (5), które wciskają się przy zakładaniu konika (8, 5) do szczeliny (6) płyty dru-

karskiej do wewnątrz konika, po założeniu zaś konika występują nazewnątrz z części dolnej (5) i zachodzą za część płyty drukarskiej, graniczącą ze szczeliną (6), wskutek czego konik zostaje mocno przytrzymany w położeniu założonem.

2. Konik według zastrz. 1, znamieny tem, że założona we wnętrzu konika sprężyna (10) składa się z zawiniętego naokoło dwóch czopów (11), przewidzianych w górnej części konika, drutu z sprężynującymi nazewnątrz ramionami, zaopatrzonemi blisko dolnych swych końców w haczykowate wygięcia (12), które występują za krawędzie boczne części dolnej (5) konika.

3. Konik według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że część dolna (5) konika posiada

zaokrąglone narożniki (14) i zamknięty dolny brzeg, utworzony przez założenie jednego brzegu blachy za drugi.

4. Konik według zastrz. 1—3 z częścią górną, sięgającą nad dwiema lub więcej szczelinami płyty drukarskiej, znamieny tem, że jest zaopatrzony tylko w jedną sprężynę (10'), założoną na czopach (11') z drutu, której ramiona występują za obie zewnętrzne krawędzie krańcowych części dolnych (5').

A d r e m a M a s c h i n e n b a u g e s.
m. b. H.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

FIG. 1.

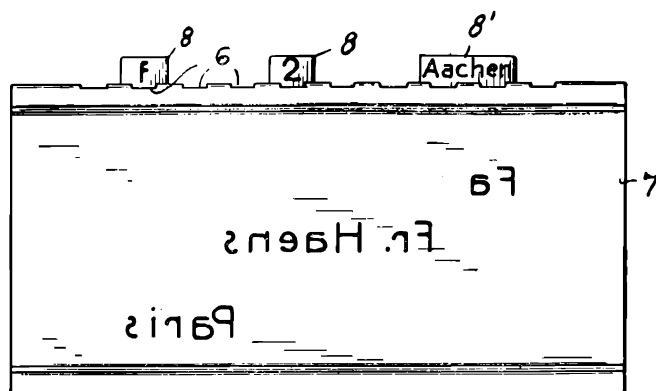

FIG. 2. FIG. 3.

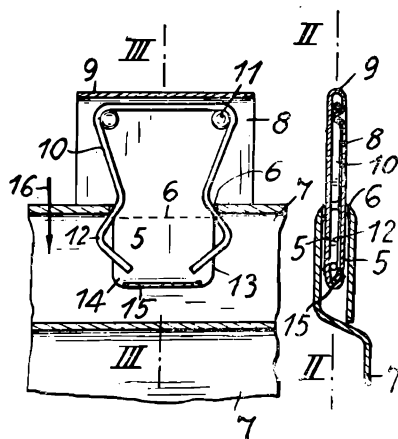

FIG. 4.

